

Åsikter

Partiledningarnas osynliga överrockar

Publicerad torsdag 2 april

Ledare. Anställda medarbetare och spinndoktorer intar en alltmer central plats i politiken

 Dela 34 Tweeta 11

Den 23 februari skickades ett egendomligt meddelande från folkhälso-, sjukvårds- och idrottsminister Gabriel Wikströms (S) Twitterkonto. Kommentaren rörde den klädsel som Moderaternas gruppledare i Stockholms stad, Anna König Jerlmyr, hade burit när hon besökte några tiggares boplatser.

Att ett statsråd angrep en motståndare genom att anmärka på hennes klädsel var ett slag under bältet, och kommentaren plockades skyndsamt bort. Men politiska motståndare noterade snedsteget. Var ministern en mansgris?

MEDARBETARE ELLER REGISSÖRER? STEFAN LÖFVEN OMGIVEN AV SINA PRESSEKRETERARE ANNE EKBERG OCH NILS NISES. FOTO HENRIK MONTGOMERY/TT Foto: HENRIK MONTGOMERY / TT.

Hotet om drev undanröjdes dock när Wikströms pressekreterare i en [tweet](#) (23/2 2015) förklarade läget. "Inte Gabriel Wikströms tweet utan en morgontrött pressis som glömde byta konto."

Wikström hade alltså inte felat. Hur skulle han ha kunnat göra det, när han inte ens skötte sitt eget Twitterkonto?

Anekdoten belyser hur anställda medarbetare och spinndoktorer intar en alltmer central plats i politiken. Sakkunniga, politiska sekreterare, PR-konsulter och pressekreterare. Listan över aktörer som inte är förtroendevalda, utan anställda för att bedriva politik, kan göras lång.

I boken "Makt utan mandat" undersöker socialantropologen Christina Garsten, statsvetaren Bo Rothstein och sociologen Stefan Svallfors denna grupp, de "policyprofessionella". Forskarna intervjuar aktörerna i fråga, och belyser deras roll i den svenska demokratin.

Fram växer bilden av en grupp politiska aktörer som har stor makt, men som saknar ett tydligt mandat. Dessa personer hjälper inte bara till att sätta den politiska agendan. Ibland fungerar de även som en överordnad instans för politikerna.

Medlemmarna kan få det svårare att påverka den egna partiledningen om avståndet till heltidspolitikerna och deras överrockar ökar, befarar författarna. Detta i sig kan göra det mindre attraktivt att vara medlem och partierna riskerar att bli "tomma kärl som kan fyllas med snart sagt vilket idéinnehåll som helst".

Ett sådant scenario bör undvikas, för den politiska jämlikheten är värd att försvara. Precis som partiernas gräsrotter i Skellefteå och på andra håll i landet ständigt gör, när de satsar sin egen tid för att försöka göra samhället bättre. Det är dessa människor som måste visa vägen tillbaka till en politik som styrs av värderingar, snarare än av taktiska bedömningar av vad som säljer bäst för stunden.

Taggar: [#forskning](#) [#ledare](#) [#lokalt](#) [#petterbergner](#) [#policyprofessionella](#) [#politiker](#) [#politiskapartier](#) [#politisksakkunniga](#) [#pressekreterare](#) [#åsikter](#)

Ledarredaktion

2 – Kommentera ▾

MER FRÅN ÅSIKTER

 Genom att fortsätta godkänner du att vi använder cookies på sajten. Jag förstår!